

ЛИСЕНКО Сергій⁶⁷

Українська інженерно-педагогічна академія
м. Харків, Україна

ORCID: 0000-0002-7931-0700

E-mail: lysenkosv@gmail.com

НАПРЯМИ ПЕРСОНІФІКАЦІЇ ОСВІТНЬОГО СЕРЕДОВИЩА

*За результатами аналізу педагогічної теорії та практики з організації та реалізації персоніфікованого освітнього середовища визначено його напрями, розкрито суть понять «особистісна освітня траєкторія» та «особистісний освітній маршрут». Наведено виклики, що пов'язані з цифровим освітнім середовищем. Сформовано перелік проблем персоналізації навчання, зокрема, усвідомлення вибору, визначення характерних ознак освітньої моделі, градації системи завдань. Представлено модель персоніфікованого навчання. **Ключові слова:** особистісний освітній маршрут, особистісна освітня траєкторія, персоніфікація.*

***Directions of Personification of the Educational Environment.** Based on the results of the analysis of pedagogical theory and practice on the organization and implementation of a personalized educational environment, its directions were determined, the essence of the concepts «personal educational trajectory» and «personal educational route» were revealed. An analysis of the challenges associated with the digital educational environment is given. A list of the problems of personalization of education has been formed, namely: awareness of choice, determination of characteristic factors of the educational model, gradation of the system of tasks. The model of personalized training is presented.*

***Keywords:** Personal Educational Route, Educational Trajectory, Personification.*

Вступ. Трансформація освіти визначила такі пріоритети розвитку дидактичної системи: підтримка навчання впродовж життя; особистісна орієнтація та врахування індивідуальної структури особистості студента; масове використання цифрових технологій. Задовольнити актуальні особистісні освітні вимоги здобувачів освіти можна за допомогою проектування персоніфікованого освітнього середовища.

Мета, методи і підходи. Метою дослідження є визначення напрямів і проблем персоніфікації освітнього середовища. Здійснено теоретичне дослідження, що передбачає реалізацію теоретико-методологічного аналізу та узагальнення теоретичних положень щодо розглянутих проблем.

Основні результати. Вимоги цифрової економіки визначили потребу в організації навчання впродовж життя та використанні інноваційних методичних систем. Умови персоніфікації освіти реалізуються завдяки дидактичним можливостям нових цифрових технологій.

Персоналізоване освітнє середовище є моделлю, в якій цифрове навчання реалізується в поєднанні із соціальною взаємодією та співпрацею і сприяє

⁶⁷ © ЛИСЕНКО Сергій (LYSENKO Serhii)

створенню умов для підготовки особистості, яка найкраще відповідає викликам цифрової економіки та потребам суспільства.

Напрямами реалізації персоніфікації є: використання мультимедійних та електронних освітніх ресурсів, дистанційних та онлайн-курсів, гейміфікація послуг, застосування мобільних платформ. Саме ці напрями дають можливість реалізувати індивідуальні прагнення та індивідуальні потреби в проєктуванні навчального процесу. Умовами для обрання технологій навчання є індивідуальні особливості особистості, стилі навчання, предмет, що вивчається, тип освітнього закладу, профіль навчання, здібності та інтереси студента, способи взаємодії тощо.

Ознаки персоналізованого освітнього середовища – це фокус на інтересах, уподобаннях і прагненнях здобувача, активна участь студента в проєктуванні дидактичного процесу, визначенні змісту навчання, обранні викладача (наставника/експерта/тьютора) та способів оцінювання.

На основі аналізу тлумачень понять «особистісна освітня траєкторія» та «особистісний освітній маршрут» можна зробити висновок, що кожне поняття спрямовано на врахування індивідуальних пізнавальних потреб та інтересів особистості, побудову індивідуального, власного освітнього шляху. Основна проблема персоніфікації полягає в необхідності усвідомлення здобувачем освітнього шляху та формуванні його як активного суб'єкта. Виокремлюють такі етапи моделі персоніфікованого навчання: діагностика компетентності та визначення початкового рівня підготовки; формування особистісного освітнього маршруту (освітньої траєкторії); робота з навчальними ресурсами на освітній платформі; оцінювання, метою якого є визначення сформованого рівня навчальної компетентності; успішні результати, що забезпечують перехід до вивчення наступного фрагмента матеріалу; негативні результати, на підставі яких передбачено повторне опрацювання освітніх ресурсів; моніторинг освітнього прогресу здобувача освіти; накопичення інформації; підсумкова діагностика.

Висновки. Розвиток цифрових технологій спрямовує здобувачів освіти на проєктування персоніфікованого освітнього середовища, дає можливість сформулювати освітній процес відповідно до інтересів, уподобань і прагнень здобувача освіти.

Список використаних джерел / References:

1. Tomte C. E., Fosslund T., Aamodt P. O., Degn L. Digitalisation in Higher Education: Mapping Institutional Approaches for Teaching and Learning. *Quality in Higher Education*. 2019. Vol. 25, no. 1. P. 98–114.
 2. Virtanen M. A., Haavisto E., Liikanen E., Kääriäinen M. Students' Perceptions on the Use of a Ubiquitous 360° Learning Environment in Histotechnology : a Pilot Study. *Journal of Histotechnology*. 2018. Vol. 41, no. 2. P. 49–57.
-